

A fellebbezést a másodfokú bíróság hivatalból elutasítja, ha a fellebbezés az elsőfokú eljárás szabályainak lényeges megsértésére, vagy az ügy érdemi elbírálásának alapjául szolgáló jogszabály téves alkalmazására hivatkozással került előterjesztésre. Azonban ezen elutasításnak nincs helye, ha a fellebbező megjelöli, hogy az elsőfokú ítélet meghozatala előtti eljárás mely mozzanatát tartja jogszabálysértőnek, illetve azt, hogy az ítélet álláspontja szerint, mely jogát vagy jogos érdekét sérti.

A másodfokú eljárásban új tények állításának, illetve új bizonyítékok előterjesztésének helye nincs. E tilalom nem érvényesül, ha a tények előadására, illetve bizonyítékok előterjesztésére az elsőfokú eljárásban a bíróság eljárási szabálysértésre vagy téves jogalkalmazása miatt nem kerülhetett sor.

A másodfokú bíróság a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálja el, a felek tárgyalás tartását nem kérhetik.

INDOKOLÁS

- [1] A felperes és a házastársa 2008. július 15. napján ingatlan jelzálogjoggal biztosított devizában nyilvántartott lakáshitel kölcsönszerződést kötött az alperesi jogelőddel. A 1 [REDACTED] ügyletazonosító számmal ellátott kölcsönszerződést dr. Jandzsó Krisztina, mint dr. Vicziánné dr. Révy Judit kaposvári közjegyző 4 [REDACTED] 2008/3/O. ügyszámon foglalta közjegyzői okiratba.
- [2] A felperes és az adóstársa a szerződésben vállalt fizetési kötelezettségének nem tett eleget, ezért az alperes jogelődje, az OTP Jelzálogbank Zrt. a 2015. december 30. napján kelt, dr. Hoffmann Vladimir budapesti közjegyző által 1 [REDACTED]/2015/2. szám alatt közjegyzői okiratba foglalt nyilatkozatával a kölcsönszerződést azonnali hatállyal felmondta.
- [3] A hitelező pénzügyintézet a felmondást követően a kölcsönszerződésből eredő követelését az alperesre engedményezte. A felperes az engedményezés tényéről a 2016. január 19. napján kelt engedményezési értesítő megküldésével szerzett tudomást. Az alperes 2016. november 21. napján kelt és november 29. napján kézbesített leveleiben a felperest és az adóstársát is felszólította a tartozás megfizetésére.
- [4] A felperes a 2021. október 18-án előterjesztett keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes 1 [REDACTED] 4 számon jegyzett, eredetileg az alperes jogelődje és a felperes között 1 [REDACTED] azonosító számon nyilvántartott kölcsönszerződésből eredő követelésének bíróság előtti érvényesítéséhez való joga a felperessel szemben elévülés okán nem áll fenn. Kérte továbbá az alperes perköltségben történő marasztalását. Az érvényesíteni kívánt jog alapjául a régi Ptk. 321. § (1)-(2) bekezdését, a régi Ptk. 324. § (1)-(2) bekezdését, a régi Ptk. 325. § (1) bekezdését, a régi Ptk. 326. § (1) bekezdését, a régi Ptk. 327. § (1) és (3) bekezdését, a régi Ptk. 523. § (1)-(2) bekezdését, a Vht. 10. § a)-b) pontjait, a Vht.13. § (1) bekezdés a)-c) pontjait és a Vht. 23/C. § (1)-(2) bekezdését jelölte meg. Álláspontja szerint a megállapítási kereset előterjesztésének törvényi feltételei teljesültek, mert az alperes követelésének bíróság előtti érvényesítéséhez való joga az elévülés miatt nem áll fenn, a megállapítás a jogainak az alperessel szemben való megóvása érdekében szükséges, végrehajtási eljárás nincs még vele szemben folyamatban, továbbá marasztalást sem kérhet, mivel nincs lejárt követelése az alperessel szemben. A jogmegóvási szükséglet körében arra hivatkozott, hogy egy elévült követelés miatt szerepel a KHR negatív listáján, valamint a kért

megállapítás hiányában az alperes bármikor végrehajtást indíthat, a közvetlen végrehajthatóság pedig a vagyoni és személyiségi jogai korlátozását eredményezné. Állította, hogy a megállapítási per az egyetlen módja a jogvédelemnek, a végrehajtási eljárásban ugyanis csak jelentős többletköltség és anyagi joghátrány bekövetkezése mellett lehetne a követelés elévülésére alapozott igényt érvényesíteni. Hangsúlyozta, hogy a közjegyző a közokiratba foglalt kölcsönszerződést nem látta el végrehajtási záradékkal, így nincs olyan végrehajtási cselekmény, amely az elévülést megszakíthatta volna. Álláspontja szerint az alperes követelése 2021. január 22-én elévült, mert a felmondás szerint az utolsó teljesítési határnaptól, azaz 2016. január 22. napjától nem indított végrehajtási eljárást. Indokai szerint az elévült követelés bírósági úton nem érvényesíthető, ezért az alperesnek vele szemben nem állhat fenn a követelés bíróság előtti érvényesítéséhez való joga. Azzal érvelt, hogy a megállapítási keresete az elévülés anyagi jogi következményeinek a levonását célozza a végrehajtás elrendelésének a megelőzése érdekében, a kért megállapítás hiányában ugyanis az alperes bármikor közvetlen végrehajtást indíthat vele szemben veszélyeztetve ezzel a tulajdonhoz fűződő jogát a végrehajtási cselekményekkel felmerülő egyéb joghátrányokozás mellett. A válasziratában hozzáfűzte, hogy a végrehajtási eljárás azért is jelentene a számára érdeksérelmet, mert az alperest az elévült követelésen alapuló végrehajtás joga már nem illeti meg. Hangsúlyozta a BH 2014.151. számú eseti döntésre hivatkozva, hogy a régi Ptk. 327. § (3) bekezdése alapján csak a kölcsönszerződés záradékolása szakíthatta volna meg a hatályosult felmondásban előírt teljesítési határidő leteltét követő napon megkezdődő elévülést. A BH 2016.6.144. számú és a BH 2009.4.113. számú eseti döntésekből kiindulva állította, hogy a végrehajtási cselekmény fogalmát nem definiálja jogszabály, így a bírói jogértelmezés körébe tartozó kérdés annak eldöntése, hogy mi tekinthető az adott ügy szempontjából végrehajtási cselekménynek. Véleménye szerint az alperes intézkedését a végrehajtás megindítása érdekében nem követte a követelés érvényesítését célzó magatartás, így az nem tekinthető az elévülést megszakító cselekménynek, a végrehajtási eljárás előbbre vitelére nincs kihatással. Kiemelte, hogy a Kúria is azokat a végrehajtást megelőző cselekményeket ismeri el végrehajtási cselekménynek a célszerűség elve alapján, amelyeket végrehajtási eljárás foganatosítása követ. Az alperes védekezésével szemben fenntartotta, hogy a kölcsönszerződéshez kapcsolódó követelés bírósági végrehajtás útján történő érvényesíthetősége az elévülés okán nem áll fenn, mert a felmondás hatályosulását követően nem került sor olyan végrehajtási cselekményre, amely alkalmas lett volna a perbeli kölcsönszerződéshez kapcsolódó követeléssel összefüggésben az elévülési idő megszakítására. Hivatkozott egyebekben a 20.P.50.428/2020/11. számú ítéletre is, amelyben a bíróság ugyancsak az elévülésre figyelemmel megállapította a követelés bíróság előtti érvényesítéséhez való jog fenn nem állását.

- [5] Az alperes a kereset elutasítását és a felperes perköltségben történő marasztalását kérte. Álláspontja szerint nem állnak fenn a Pp. 172. § (3) bekezdésében foglalt törvényi feltételek. Elsődlegesen arra hivatkozott, hogy a megállapítási kereset nem a végrehajtási eljárás megelőzését szolgáló eszköz. Hangsúlyozta, hogy a jogmegóváshoz az szükséges, hogy legyen a felperes oldalán olyan anyagi jogi jogosultság, amely jogvédelemre szorul. Több, hasonló tárgyú ügyben hozott eseti döntés (Fővárosi Ítéltábla Pf. 20.749/2020/5. számú ítélete, Fővárosi Ítéltábla Pf. 20.083/2021/2021/5. számú ítélete) kapcsán kiemelte, hogy az alperest a keresetnek helyt adó ítélet sem gátolja a végrehajtási eljárás megindításában, ezért a felperes jogainak a megóvását nemperes eljárásban a Vht. 41. §-a biztosítja, míg peres eljárásban a keresettel szemben kifogásként, illetve a Pp. 528. § (2) bekezdése alapján végrehajtás megszüntetése iránt indított perben hivatkozhat a követelés elévülésére. Hangsúlyozta, hogy a Pp. 172. § (3)

bekezdésében foglalt konjunktív feltételek közül hiányzik a jogvédelmi szükséghelyzet, mert nincs olyan eljárás, amely a felperes érdekét sértené vagy veszélyeztetné. Álláspontja szerint a kért megállapítás nem alkalmas a felperes jogainak a megóvására, mert a végrehajtás elrendelését az ítélet nem akadályozza meg, a felek anyagi jogain és kötelezettségein nem változtat a per kimenetele. Érvelése szerint a felperes marasztalási keresetet is előterjeszthet, ugyanis zálogkötelezett, ezért a tulajdonában álló ingatlanra bejegyzett jelzálogjog a követelés elévülése esetén is fennmarad a jelzálogjog törlésére irányuló külön kérelem hiányában. Nem vitatta, hogy a követelés 2016. január 22. napján esedékessé vált, indokai szerint azonban a végrehajtási záradék kiállítására 2016. december 7-én előterjesztett kérelme végrehajtási cselekménynek minősül a közjegyző 2018. november 20. napján kelt visszautasító végzése ellenére. Indokai szerint a végrehajtási jog elévülése a felmondással még el sem kezdődött, a felmondást követően pedig a felperessel szemben benyújtott végrehajtási záradék iránti kérelem az elévülést megszakította, ennél fogva a végrehajtási jog 2021. január 22. napján nem évült el, az elévülési idő még nem telt el.

[6] A Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 67.Pf.634.035/2022/9. számú végzésében az elsőfokú bíróság 24.P.52.380/2021/20. számú ítéletét hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította. A másodfokú végzés indokai szerint a megállapítási kereset Pp. 172. § (3) bekezdése szerinti elsődleges és másodlagos konjunktív feltételek fennállnak, erre tekintettel azt kell vizsgálni, hogy a kért megállapítás a felperes jogainak az alperessel szemben való megóvása érdekében szükséges-e, és a kialakult joggyakorlat figyelembevételével azt is, hogy a kért megállapítás alkalmas jogvédelmi eszköznek minősül-e. A másodfokú bíróság a jogmegóvási szükségesség szempontjából annak tulajdonított ügydöntő jelentőséget, hogy az alperes kezdeményezett-e végrehajtási eljárást a felperessel szemben, illetőleg a felperessel szemben jelenleg van-e folyamatban végrehajtási eljárás. Utalt a Kúria Gfv. VI. 30.449/2021/5. számú végzésének [40], [41] és [43] pontjaiban foglaltakra, amelyben a Kúria a kialakult bírói gyakorlat szerint kifejtette, hogy a végrehajtási eljárás megindulását megelőzően az adós jogvédelme indokolja a megállapítási kereset megindítását, marasztalási per hiányában pedig nem adott a számára az elévülésre alapított anyagi jogi kifogás előterjesztésének a lehetősége sem. Rámutatott továbbá a másodfokú bíróság a Kúria végzésének [46] pontjában foglaltakra utalással, hogy a felperessel szembeni végrehajtási eljárás hiányában a jelen megállapítási per alkalmas jogvédelmi eszköznek minősül. A másodfokú bíróság az érdemi tárgyalási szaktól kötelezte az elsőfokú bíróságot a megismételt eljárás lefolytatására. Meghagyta, hogy a felek nyilatkozatainak függvényében kell döntenie a megállapítási kereset feltételeinek fennállásáról, és a feltételek fennállása esetén érdemben kell vizsgálnia a felperes elévülés kapcsán előterjesztett hivatkozásait.

[7] A bíróság a másodfokú végzés előírásai alapján az érdemi tárgyalási szaktól folytatta a megismételt eljárást.

A felperes keresete alapos.

[8] A felperes a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi a CXXX. törvény (Pp.) 172. § (3) bekezdése alapján megállapítási keresetet terjesztett elő, melyben annak megállapítását kérte, hogy az alperesnek a közte és az alperesi jogelőd között 1196550 ügyletazonosító számon létrejött és a közjegyző által 2008. július 15. napján közokiratba foglalt kölcsönszerződésből eredő követelése bíróság előtti érvényesítéséhez való joga nem áll fenn. A kereseti kérelem tehát annak megállapítására irányul, hogy az alperesnek a perbeli kölcsönszerződésből eredően bíróság előtti igényérvényesítési joga a végrehajtási jog

elévülése folytán nem áll fenn.

- [9] A Pp. 172.§ (3) bekezdése szerint valamely jog vagy jogviszony fennállásának vagy fenn nem állásának megállapítása iránt akkor terjeszthető elő kereseti kérelem, ha a kért megállapítás a felperes jogainak az alperessel szemben való megóvása érdekében szükséges és a jogviszony természeténél fogva, vagy a kötelezettség lejártának hiányában, vagy valamely más okból marasztalás nem kérhető. A bíróság e törvényes feltételek fennállását hivatalból vizsgálja.
- [10] A bíróságnak a megismételt eljárásban is azt kellett vizsgálnia elsődlegesen, hogy fennállnak-e a megállapítási kereset előterjesztésének feltételei. A Pp. 172. § (3) bekezdése alapján a kereset megalapozottságához három konjunktív feltételnek kell bekövetkezni, amely feltételek közül, ha valamelyik nem áll fenn, akkor a megállapítási kereset érdemben nem vizsgálható. Az új Pp. 172. § (3) bekezdése előírja, hogy kizárólag valamely jog vagy jogviszony fennállásának vagy fenn nem állásának megállapítása iránt terjeszthető elő megállapítási kereset, a megállapítás a keresetet előterjesztő fél részére valamely jogvédelme érdekében legyen szükséges, továbbá a fél valamilyen okból ne kérhessen marasztalást.
- [11] A másodfokú bíróság egyértelműen rámutatott a Kúria VI. Gfv. 30.449/2021/5-I. számú végzésében kifejtettekre figyelemmel arra a következetes bírói gyakorlatra, mely szerint a végrehajtási eljárás folytatása alatt – annak elrendelésétől a befejezéséig – az adós jogainak a végrehajtást kérővel szembeni megóvásának speciális eszköze a végrehajtás megszüntetése, illetve korlátozása iránti per, ami egyúttal kizárja a megállapítási kereset egyik konjunktív feltételének, a jogvédelem szükségességének a fennálltát. A Kúria egy korábbi – felperes által is hivatkozott – eseti döntésében (BH 2015.71.) már rámutatott, hogy végrehajtási eljárás hiányában közjegyzői záradékolásra alkalmas okiratba foglalt követelés esetén a végrehajtási eljárás megindulását megelőzően az adós jogvédelme indokolja a megállapítási kereset megindítását. A végrehajtási eljárás elrendelése az adósokra nézve hátrányos végrehajtási kényszerkezesekkel (pl. pénzforgalmi bankszámla végrehajtás alá vonása, munkabér letiltás, ingó-, illetve ingatlan vagyon lefoglalása, stb), és mindezek költségeinek a felmerülésével járhat. A végrehajtó által foganatosított végrehajtási cselekmények és végrehajtási költségek tehát a jelen per felperese számára is olyan jelentős joghátrányt okozhatnak, amelyek elkerülése érdekében indokolt volt a részéről a megállapítási kereset indítása. A Kúria végzésének [42] pontja szerint a kifejtettekkel analóg érvelést tartalmaz a Pfv. VI.21.602/2015/6. számú ítélet (BH.2017.21.), valamint a Pfv.VII.20.688/2021/4. számú végzés is. A jelen perre is irányadónak kell tekinteni a Kúria hivatkozott határozatait, mert a felperessel szemben egyrészt nincs folyamatban végrehajtási eljárás, másrészt az alperes marasztalási pert sem indított, amely lehetőséget teremtett volna a felperes részére az elévülésre alapított anyagi jogi kifogásának előterjesztésére. A bíróság mindezek alapján arra a határozott álláspontra helyezkedett, hogy egyedül a megállapítási per indításával érhető el a célzott joghatás, a felperes jogainak az alperessel szembeni megóvása. A perbeli esetben a közjegyző a végrehajtható okiratot egyébként sem látta el záradékkal, ennél fogva legfeljebb a közvetlen végrehajtás elrendelésének sikertelen előkészületéről eshet szó.
- [12] Az alperes a 2022. december 13-án benyújtott előkészítő iratában akként nyilatkozott, hogy a felperessel szemben végrehajtási eljárás nem indult meg, jelenleg végrehajtási eljárás nincs folyamatban vele szemben. Abban is egységes a bírói gyakorlat, hogy helye van megállapítási kereset előterjesztésének, ha annak az a célja, hogy a felperes elkerülje

az ellene indítandó végrehajtási eljárást.

- [13] A felperes kereseti kérelme jog fenn nem állásának, azaz annak megállapítására irányul, hogy az alperes követelése elévülés okán bíróság előtt nem érvényesíthető. A felperes marasztalást nyilvánvalóan nem kérhet, mert nincs az alperessel szemben lejárt követelése. A kért megállapítás továbbá a felperes jogainak az alperessel szembeni megóvása érdekében szükséges, mert a végrehajtás megindítása esetén személyi és vagyoni károkat szenvedne el, veszélybe kerülne a tulajdonhoz fűződő joga. Ugyancsak a személyi és vagyoni jogainak sérelmével járhat az a tény, hogy a perbeli követelés miatt szerepel a KHR adóslistáján. Az alperes álláspontjával ellentétben tehát a perbeli esetben a negatív megállapítási kereset előterjesztésének mindhárom feltétele együttesen fennáll, ezért a bíróság a keresetet érdemben bírálta el.
- [14] A jelen perben a 2013. évi CLXXVII. törvény (Ptké.) 50. § (1) bekezdése alapján a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: régi Ptk.) elévülési szabályait kell irányadónak tekinteni.
- [15] A régi Ptk. 324. § (1) bekezdése szerint a követelések öt év alatt elévülnek, ha jogszabály másként nem rendelkezik. A régi Ptk. 325. § (1) bekezdése értelmében az elévült követelést bírósági úton érvényesíteni nem lehet. A régi Ptk. 327. § (1) bekezdése szerint a követelés teljesítésére irányuló írásbeli felszólítás, a követelés bírósági úton való érvényesítése, továbbá megegyezéssel való módosítása - ideértve az egyezséget is -, végül a tartozásnak a kötelezett részéről való elismerése megszakítja az elévülést. A régi Ptk. 327. § (2) bekezdése alapján az elévülés megszakadása, illetőleg az elévülést megszakító eljárás jogerős befejezése után az elévülés újból megkezdődik. A régi Ptk. 327. § (3) bekezdése szerint, ha az elévülést megszakító eljárás során végrehajtható határozatot hoztak, az elévülést csak a végrehajtási cselekmények szakítják meg.
- [16] A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Vht.) 23/C. § (1) bekezdése szerint az okiratot készítő közjegyző végrehajtási záradékkal látja el a közjegyzői okiratot, ha az tartalmazza a) a szolgáltatásra és ellenszolgáltatásra irányuló vagy egyoldalú kötelezettségvállalást, b) a jogosult és a kötelezett nevét, c) a kötelezettség tárgyát, mennyiségét (összegét) és jogcímét, d) a teljesítés módját és határidejét. A (2) bekezdés szerint, ha a kötelezettség feltételnek vagy időpontnak a bekövetkezésétől függ, a végrehajthatósághoz az is szükséges, hogy a feltétel vagy időpont bekövetkezését közokirat tanúsítsa. Amennyiben a hitelező közjegyzői okiratba foglaltan felmondja a szerződést, az adós pedig nem vitatja a felmondás jogszerűségét, akkor a végrehajtási záradék kibocsátására jogszerűen sor kerülhet a Vht. 23/C. § (1) bekezdésében foglaltak szerint, és ebben az esetben a hitelező, vagy a követelés engedményezettje jogosult megindítani a végrehajtási eljárást. Nem kétséges, hogy a végrehajtási eljárást a Vht. 10. §-ában rögzítettek szerint végrehajtható okirat kiállításával kell elrendelni. A Vht. 10. § b) pontjának megfelelően a közokiratba foglalt kölcsönszerződés akkor minősül végrehajtható okiratnak, ha azt a közjegyző végrehajtási záradékkal látja el. A perbeli esetben a közokiratba foglalt felmondással esedékessé vált követelés teljesítési határideje nem vitásan lejárt, így a Vht. 23/C. § (5) bekezdése alapján helye volt a végrehajtásnak.
- [17] A Vht. 23/C. § (2) bekezdése értelmében ugyanakkor a kölcsönszerződést tartalmazó közjegyzői okirat akkor válik végrehajthatóvá, akkor látható el végrehajtási záradékkal, ha a feltétel és az időpont bekövetkezését közokirat tanúsítja, azaz a közjegyző közokiratban tanúsítja a felmondás hatályosulását (a másik féllel való közlését) és a felmondó nyilatkozatban foglalt teljesítési határidőt.

- [18] A bírói gyakorlat szerint a végrehajtási záradékkal ellátható okiratok alapján közvetlenül végrehajtható követelések az okiratban meghatározott határidő elteltével nem csak esedékessé, de egyúttal végrehajthatóvá is válnak. Az ilyen követelések esetében a végrehajtási jog elévülése - az egyéb feltételek fennállása esetén - a követelésre megállapított teljesítési határidő letelte utáni napon kezdődik. Ettől az időponttól kezdve a követelés más hatósági eljárás közbeiktatása nélkül végrehajtás útján közvetlenül kikényszeríthető, ezért az elévülésének megszakítására a régi Ptk. 327. §-ának (3) bekezdése az irányadó. (BH 2014. 151.)
- [19] A záradékolható okiratba foglalt tartozáselismerő nyilatkozat az okiratban meghatározott teljesítési határidő elteltével nem csupán esedékessé, hanem végrehajthatóvá is válik, ezért ez esetben a követelésnek – és ezzel együtt a végrehajtási jognak – a teljesítési határidő leteltét követő napon megkezdődő elévülését a régi Ptk. 327. § (3) bekezdésének megfelelően csak a végrehajtási cselekmények szakítják meg. (Kúria Pfv.20.184/2013/9. számú eseti döntése)
- [20] A Vht. 10. § b) pontja alapján végrehajtható okirat az olyan okirat, amelyet a bíróság vagy a közjegyző végrehajtási záradékkal látott el. A perbeli esetben a végrehajtható okirat kiállításának a Vht. 13. § (1) bekezdés a)-c) pontjaiban, valamint a Vht. 23/C. § (1) bekezdés a)-d) pontjaiban előírt feltételei nem teljesültek, mert a közjegyző a kölcsönszerződést, mint végrehajtható okiratot nem látta el végrehajtási záradékkal. Mivel a kölcsönszerződés a végrehajtható okirat szerepét nem töltötte be, ezért a végrehajtás alá vonható követelés elévülése szempontjából nincs jogi jelentősége, hogy az alperes jogelődje a 2015. december 30-án kiállított közjegyzői okiratba foglaltan a kölcsönszerződést a kapcsolódó gyűjtőszámla hitelszerződéssel együtt azonnali hatállyal felmondta, és az egy összegben lejárttá tett tartozás megfizetése azonnal esedékessé vált. Az írásbeli ellenkérelemben foglalt tényállítás szerint a közjegyző a 2018. november 20. napján kelt 43[REDACTED]/2016/23. számú végzésében a végrehajtási záradék kiállítása iránti kérelmet a felperes vonatkozásában visszautasította. A végrehajtás alá vonható követelés elévülését csak a végrehajtási cselekmények szakíthatják meg. Az alperes nem vonta kétségbe, hogy a közokiratba foglalt felmondás alapján a teljesítési határidő leteltét követő napon, 2016. január 22. napján vált a követelés közvetlen végrehajtás útján érvényesíthetővé. A perbeli esetben az alperesi jogelőd záradékolás iránti kérelme nem vezetett eredményre, és az elévülési idő végéig, 2021. január 22. napjáig sem kezdeményezte újból a végrehajtási eljárás megindítását a közjegyzőtől. Az elévülést csak végrehajtási cselekmény szakíthatta volna meg a régi Ptk. 327. § (3) bekezdése alapján, a záradékolás visszautasítása miatt azonban a végrehajtás elrendelésére irányuló kérelem nem tekinthető az elévülés megszakítására alkalmas végrehajtási cselekménynek. Miután a végrehajtási záradékkal ellátott okirat minősül végrehajtható okiratnak, így a záradékolás nélküli kölcsönszerződés sem vált végrehajtható határozattá, ami a követelés érvényesíthetőségét közvetlen végrehajtás útján lehetővé tette volna. A perben a közokiratba foglalt felmondás érvényessége, a teljesítési határidő utolsó napja nem volt vitás, ezért a bíróság ezeket a tényeket a felmondás kézbesítésének megtörténtéről kiállított közjegyzői tanúsítvány rendelkezésre bocsátásának a hiányában is valónak fogadta el a Pp. 266. § (1) bekezdése alapján.
- [21] Hangsúlyozza a bíróság, hogy a kialakult gyakorlat szerint a végrehajtási cselekmény fogalmkörébe tartoznak mindazok a cselekmények, amelyeket a végrehajtási eljárás résztvevői a követelés behajtása érdekében a végrehajtás szabályai szerint tesznek, azaz minden olyan esemény, intézkedés ide sorolható, amely alkalmas az eljárás előbbre vitelére, a végrehajtási eljárásban joghatás kiváltására. (BH 2009.113). Az alperes záradékolás iránti kérelmének sikertelensége nyilvánvalóan nem volt célravezető, nem segítette elő a végrehajtás útján elérni kívánt joghatást, a követelés közvetlen állami kényszer útján történő behajtását, így a kérelme nem sorolható a végrehajtási cselekmények fogalmkörébe.

- [22] Az alperes nyilatkozata szerint végrehajtási eljárás nem indult a felperessel szemben. Mindezek a alapján megállapítható, hogy az eljárás előbbre vitelét szolgáló végrehajtási cselekmény fogantatásának hiányában a perbeli követelés a régi Ptk. 324. § (1) bekezdése szerint 5 év elteltével, 2021. január 22. napján a végrehajtási joggal együtt elévült. Ebből következően a régi Ptk. 325. § (1) bekezdése alapján a perbeli követelést bírósági úton sem lehet érvényesíteni.
- [23] A kifejtettekre figyelemmel a bíróság a megalapozottnak ítélt kereseti kérelemmel egyezően a rendelkező rész szerint határozott.
- [24] Az alperes viseli a Pp. 83. § (1) bekezdése szerint a kereseti illetéket (21.000.- forint), valamint a felperes jogi képviselőjének ügyvédi munkadíját. A bíróság a megbízási szerződésben kikötött munkadíj (keresetlevél, perfelvételi iratok elkészítése, benyújtása, irattanulmányozás: [REDACTED] forint; tárgyalásonként az utazási költségekkel együtt: [REDACTED]) megállapításáról a 32/2003 (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján határozott, mert az ügyvédi munkadíjat arányban állónak találta az elvégzett jogi tevékenységgel. A másodfokú bíróság a fellebbezési eljárással felmerült perköltség megállapításáról nem rendelkezett a téves jogszabályhely megjelölése, valamint a perköltség felszámításának (Pp. 81. § (1)-(2) és (5) bekezdés) hiányában, ezért az elsőfokú bíróság a fellebbezési illeték, valamint a másodfokú eljárás képviseleti díjának viseléséről a döntést mellőzte.
- [25] Az ítélet elleni fellebbezés joga a Pp. 365. § (2) bekezdés a) pontján alapul.

Budapest, 2023. február 16.

dr. Janóné dr. Iványi Nóra s. k.
bíró